

Please go with detailed explanations

Date: _____

Attempt all question

* سنڌي *

* NOA-MOCK 6 *

نالو: محمد امين قري

Batch : 006-MOCK25-NOA-ISB1

LMS ID : 37118

Email : maminbaloch022@gmail.com

Phone : 0312-5382277

Date : 22/12/24

(حصو - ۲)

* نوال *

14

1. تعارف:

شاه عبداللطيف ڀٽائي سنڌي ادب جو هڪ وڏو نالو آهي، جنهن جي جيئڻي سنڌي ادب جي فني ۽ فكري بلندي تي پنهنجي سنڌس وسيلي ۾ انساني زندگي جا مختلف تهلو وڃاڻيو، مصيبت، قوميت، ۽ سماجي مسئلا عظيم انداز ۾ بيان ڪيا ويا آهن. شاهه عبداللطيف جي شاعريءَ ۾ سڄي سنڌي ادب جي حسن ۽ ايمان جو ڪو به ڀاڱو نه ڀڄي ۽ فلسفي لاءِ به هڪ ووشني جو مينار بڻجي ويو.

2. سنڌي ادب ۾ شاهه عبداللطيف ڀٽائي جي شاعري جو ڪردار

سنڌس جي شاعريءَ جي ڪردار جا ڪجهه اهم نقطا هيٺ بيان ڪجن ٿا.

(الف) صوفياڻي شاعريءَ جو سربراهه

شاهه لطيف صوفي شاعر هو، جنهن پنهنجي شاعريءَ ۾ ديني

انسان انسان ہے خدا ہی وہ ہے
 ملکیت ہے وہی ہے اہا گر کئی
 شاعر تباہین و مدت الوجود حتی
 فلسفہ کی شاعری میں پیش کیوں
 ہے صوفیائی فکری عوامی لوہی
 میں پیش کیوں ہے سنی کی سمجھ میں
 انسان آہی

جینے

”جی توں مولیٰ من، مون ڈیہ نہ دور،

کلن ڈاڑی دور، نام توں سائیں دی،“

(شاعر سائیں)

ہن بیت اہو واضع تھی لو تہ شاعر عبداللطیف
 صوفیائی شاعر ہے جو سربرام آہی،

(ب) لوک کہانیں ہی جدت

شاعر لطیف سڈی لوک کہانیں

چھٹوک سٹی لٹھوٹ، مارٹی، سبھی

میں گڑ وغیرہ کی صوفیانہ انداز

میں پیش کیوں انھن کہانیں میں

عشق، قربانی، جدوجہد کی

بیان کیوں ویو آہی، شاعر سائیں لوک

کہانیں میں کی علامت ہے فکری گراہ

سار نہیں معنی دینی جینے

”لکھی جو سک، سائیں پانڈ کری
 مٹیریت جا مون، جیتوں کین و سری“

هن ٺهڻو مان اهو ظاهر ٿئي ته شاھ
سائين لوڪ ڪھاڻين ۾ حدت آندي

(ت) قومي سياڻپ جو ڪردار

شاھ عبداللطيف ڀٽائي پنهنجي
شاعري ۾ سنڌ جي ثقافت
تاريخ ۽ ماڻھن کي آڻاگر ڪيو
سنڌس ڪلام وطن پرستي ۽ قومي
شڪرت جو وڏو ذريعو آهي. ماڻھو
جو ڪردار شاھ جي شاعري ۾
وطن سان عشق جو نمونو مثال
آهي.

لاڳاپيل شعر:

”هارو ٽرامون وقت ڀڳا ڀرڻو ٺاه،

سهڻا سارا گاه، جين ڏور اڀاڙنا.“

(شاھ سائين)

سنڌي ادب ۾ شاھ عبداللطيف
ڀٽائي جي شاعريءَ جي اهميت

سنڌس جي شاعريءَ جا ڪجهه
اهم نقطا هيٺ بيان ڪجن ٿا:

الف) انساني يا شهاري جو پيغام

انساني يا شهاري جو پيغام
شاھ سائين جي شاعريءَ جي اهميت
مان هڪ عظيم اهميت آهي. سنڌس

شاعري انساني پائڻي، ذهنت ۽
 همدرديءَ جو سبق ڏئي ٿي. شاعريءَ
 ۾ سڀني لاءِ محبت ۽ مذهب جو
 درس آهي. هو ذات يا ذاتيءَ
 مذهب جي ورهاست کي رد ڪري
 نورهن سائن شاعر سائين فرمايو
 آهي ته

منهنجا ماڻهو، سڀني سرهي ٿئي،

جي ڀنيو پرڻي، ته جتي سڀڪو آئي.

(شاه پٽائي)

(ب) فطرت ۽ زندگيءَ جي جماليات

شاعر سائين فطرت جي
 عڪاسي (۽ شاعريءَ ۾ نون
 استعارن ۽ علامتون استعمال ڪيون.
 درياءَ، وڻن ۽ مڙهن سندس
 شاعريءَ ۾ زندگيءَ جا استعارا آهن.
 ڪيترائي شعر شاعر سائين جي شاعريءَ
 ۾ جذبات جي بيان ڪرڻا آهن. اڻ ريت
 اسان جي سڳوڙ ۾ فطرت ۽ زندگيءَ جي
 جماليات به شاعريءَ جي اهميتن مان
 هڪ اهم اهميت آهي.

(ج) ٻولي ۽ ادبي محسن

ٻولي ۽ ادبي محسن شاه
 جي شاعريءَ جي هڪ اهم اهميت
 آهي. هو ته شاه لطف جي

شاعريءَ ۾ ساديءَ پير گھري پونيءَ
موسيقيت جو امتزاج موجود آهي.
سنڌي شاعريءَ ۾ روايتي
يعني جلاليات دل کي متاثر ڪو
تا.

جڏهن شاعر سائينءَ فرمايو آهي

”بيت پريا پول، جن پدا سي ڳول“

شاهه لطيف چئي، هي جيءَ کي چڱا يا.

ع: نتيجو:

ان ۾ ڪو به شڪ نه آهي
تہ شاهه عبداللطيف بنا ئي جي شاعريءَ
جو سنڌي ۾ ادب ۾ هڪ ڪردار
۽ اهميت حاصل آهي. شاهه سائين
جي شاعري سنڌي ادب جو هڪ لازوال
سرمو آهي. جيتوڻيڪ ۾ روحانيت، عشق،
قوميت ۽ فطرت جي عڪاسي ملي ٿي
سنڌي ڪلام ۾ رڳو سنڌي ثقافت
۽ تاريخ کي محفوظ ڪيو، پر انساني بائيبل
سماجي انصاف، ۽ عالمن وڳو کي پڻ
اڃا رڳو ڪيو. سنڌي شاعريءَ جو اثر نه
رڳو سنڌي ادب تي، پر عالمي ادب
تي به واضع آهي. سنڌي رسالو
اڄ به سنڌي ادب (تہ هڪ اهم ڪتاب
جي حيثيت رکي ٿو. سنڌي شاعريءَ
انساني زندگيءَ جي دستر سمجهي (تہ هڪ
دوستيءَ جو مينار آهي.

سوال

1. تعارف:

سنڌي لوڪ ادب سنڌ جي ثقافت، تهذيب، ۽ عوامي روايتن جو آئينو آهي. هي صديون کان زبانن جي طور ۽ ماحول جي دٻين ۽ زباني تي زندو رهيو آهي. اهو ادب سنڌي ماڻهن جي فطري ذهني زندگي جي فلسفي ۽ انساني قدرن جي عڪاسي ڪري ٿو. لوڪ ادب ۾ لوڪ ڪهاڻيون، شاعري، راڳ، پھاڪا، ۽ مهاڳ شامل آهن، جيڪي نه صرف تفريح (۽ آڱوٺ) پر انهن ۾ انسانيت، قرباني، ۽ محبت جا سبق به موجود آهن. سنڌي لوڪ ادب هر دور ۾ نه صرف ماڻهن جي ثقافتي شعور ۽ ذوق پر انهن جي زبان ۽ تهذيب کي محفوظ ڪرڻ ۾ پڻ اهم ڪردار ادا ڪيو آهي.

2. سنڌي لوڪ ادب

سنڌي لوڪ ادب سنڌي ثقافت ۽ تهذيب جو هڪ اهم حصو آهي. جيڪو نسلن کان نسلن تائين زبانن جي طور ۽ ماحول تي سنڌو رهيو آهي. سنڌي لوڪ ادب ۾ قصا، ڪهاڻيون، راڳ، شاعري ۽

پڇاڪاڻيءَ مهاورا شامل آهن۔

سڙ لوڪ ادب جا قسم

هيٺ ڪي اهم قسم بيان ڪيا ويا آهن:

(الف) لوڪ ڪھاڻيون

لوڪ ڪھاڻيون جھڙوڪ لسٽي پنھوٽ، سھڻي مياڙ، مارئي ۽ لوري ڇام تماچي، شامل آهن۔

(ب) لوڪ شاعري

صرفاتي ڪلامن جي شاعري، عوامي واڳ ۽ شاعري جهڙن ۾ سنڌ سان محبت ۽ جدوجهد جا احساس آهن۔

(ج) پڇاڪا

سنڌي زبان ۾ پڇاڪا ماڻهن جي علم، تڪراري ۽ ذاهب جو عڪس آهي. ان کان علاوه انهي ذاهب ۾ اضافو به ڪن ٿا، جيئن

جهڙن جو کاڌو، ٽنهن جو ڳايو

(ڊي) مهاورا

مهاورا به سنڌي ادب نه صرف روايتي پر خوبصورتي ۾

پیدا ڪند ٿا. اهي زندگي جي مختلف
حالاتن ۾ هدايت ۽ سبق به ڏين ٿا.

”پاڻي تي ليڪا ڌرين“

مطلب ته اجايو ۽ پي فائدو ڪم ڪرڻ

ع. سنڌي لوڪ ادب جي اهميت

سنڌي لوڪ ادب جي اهميت
يا ڪم اهم نقطو هيٺ بيان
ڪجن ٿا.

(الف) ثقافت ۽ تاريخ جي حفاظت

لوڪ ادب سنڌ جي

تاريخ، تهذيب، ۽ ثقافت

کي محفوظ ڪرڻ ۾ اهم ڪردار

ادا ڪيو آهي. لوڪ شاعري، لوڪ

ڪهاڻين، ۽ ٻين ۽ مهاورن ان جي

محفوظ رکڻ ۾ اهم ڪردار ادا

ڪيو آهي. لوڪ شاعري ۾ اهي

سنڌ جي تمام سٺي تاريخي

چاڻ ۽ قصا جي واهڪا محفوظ ڪيل

ملا ٿا.

مثال:

(ب)

”مارئي وطن سان محبت جو

نھترين مثال آھي. جھنڊن ۾ هن

ڌرتي لاءِ قرباني ڏني.“

(ب) انساني قدرت جي واڌاري لاءِ سبق

لوڪ ادب انساني قدرت جي واڌاري لاءِ سبق ڏئي ٿو. جيڪي انساني افعال، محنت، قرباني ۽ پائيدگي جا سبق ڏئي ٿو.

مثال:

”لوري جا م تماچي جو ڪردار عاجزي جو علامتي اظهار آهي، جيڪو معاشرتي انصاف جي حمايت ڪري ٿو.“

هن مان اهو ظاهر آهي ته لوڪ ادب انساني قدرت جي واڌاري لاءِ سبق ڏئي ٿو.

(ب) فن ۽ تفريح جو ذريعو

سڌي لوڪ ادب سڌ جي ماڻهن لاءِ فن ۽ تفريح جو اهم ذريعو آهن. ان ۾ گيت، شاعري، ۽ ٻيا عام لاءِ تفريح ۽ سکيا جو ذريعو امداد آهن.

مثال:

- جهوپڙ ۽ هو جمالو
- سگهڙن جو مڃوڻ
- شاعر پٺاڻي جا بيت

(ب) بولي ۽ ادبي حسن جو واڌارو

سنڌي لوڪ ادب سنڌي ٻوليءَ جي خوبصورت ۽ روايتي آڃاڻن کي اجاگر ڪري ٿو ۽ انهن کي بين ٻولين کان منفرد ڪري ٿو.

مثال:-

- پهاڪا ۽ مڇورا

- لوڪ شاعري

۵. نتيجو:

سنڌي لوڪ ادب سنڌ جي ثقافت ۽ تاريخ جو هڪ اهم جزو آهي، جيڪو انساني قدرت، روايتن، ۽ جذبات جي تباهي ڪري ٿو. اهو ادب نه صرف تفريح ۽ سکيا لاءِ استعمال ٿيندو آهي، پر زندگي ۾ اهم سبق ۽ انساني رويي جي اصلاح لاءِ به وڏو ذريعو آهي. لوڪ ڪهاڻيون، شاعري، ۽ راڳن نسلن کي سنڌي ماضيءَ سان ڳنڍين ٿا ۽ سنڌي ٻوليءَ جي حسن ۽ روايتي آڃاڻن کي اجاگر ڪن ٿا. سنڌي لوڪ ادب اڄ به اسان جي تهذيب ۽ ثقافت جي سجاڻپ آهي ۽ ان جي اهميت هميشه قائم رهندي.

4 سوال

1. تعارف :

سنڌي ناول ادب جي اهم صنف آهي. جيڪا سنڌي سماج، تهذيب، ۽ ماڻهن جي مسئلن کي تفصيل سان بيان ڪري ٿي. سنڌي ناول جي ارتقا سنڌي ادب ۾ مدرسي ادب کان ٿي. پر جلد ئي پنهنجي ڌرتي سان لاڳاپيل موضوعن ۽ مسئلن کي پيش ڪندي هڪ منفرد مقام حاصل ڪيو. ناول سنڌي ادب ۾ ان دور ۾ مقبول ٿيو، جڏهن سماج ۾ وڏيون تبديليون اچي رهي هيون. جهڙوڪ طبقاتي فرق، سماجي ناانصافي، استحصال نظام، سنڌي ناول نگارن جين ۾ مرزا قليچ بيگ، سر محمد اسلم الدين، مڪرم عثمان ديپائي، شيخ اياز وغيره پنهنجي تخليقي سوچ ۽ فن ذريعي هڪ صنف کي قابل حال ڪيو ۽ ان کي بين الاقوامي سطح تي پڻ نڀايان ڪيو.

۲. سنڌي ناول جي ارتقا (ترقي) جا مرحلا :

ارتقا جا ڪجهه اهم مرحلا هيٺ ڏجن ٿا :

(الف) شروعاتي دور

شروعاتي دور ۾ سنڌي

ناول مغربی ادب کا متاثر ہوا، پر
موضوع سے زبان میں مقامی خاصیت
موجود تھی۔ ان وقت میں سنڌي
سماج جا مسئلہ، جھڑو، طبقاتي
عشق، استحصالي نظام، الحفن
ناول جا موضوع بنيا۔

(ب) اوائل دور

۱۹ھین صديءَ جي پھرين ادب
م سنڌي ناول ترقي جو سفر
شروع ڪيو جنهن ۾ ليکڪن جديد
موضوعن کي پيش ڪرڻ سان گڏوگڏ
سنڌي ماڻهن جي زندگيءَ کي به بيان ڪيو.

(ب) ادبي دور

۱۹ھين صديءَ جي وچ ۾ سنڌي
ناول پنهنجي عروج تي پهتو. ان
دور ۾ موضوعن ۾ وسعت آئي
۽ فڪري لوڙي هئي. لحاظ کان ناول
۾ توان آئي.

(ب) جديد دور

هاڻوڪي دور ۾ سنڌي ناول
نه صرف سماجي مسئلن کي اجاگر ڪري
ورتو، پر عالمي مسئلن به نفسياتي
موضوعن کي به شامل ڪري
ٿيو.

ناول مي ارتقا جو چارٽ

مرحلا

شروعاتي دؤر

آواڻي دؤر

ادبي دؤر

جديد دؤر

سر، اہم ناول نگار

سنڌي ناول جا ڪجهه اهم ناول
نگارو جا ناول هيٺ ڏجن ٿا.

ڊن مرزا خليج بيت

سنڌي ناول جو پهريون وڏو
نالو آهي. سندس اهم ناول ۾
شامل:

زينت

آزاد

بيتا

ڊاڻ شيخ اياز

شيخ اياز پنهنجي شاعري
سان گڏوگڏ ناولن ۾ پڻ فڪري
نواڻ آڻي. سندس ناول

”خواب پٿر“

تمام گهڻو مشهور آهي.

ڊاڻ مڪرم عثمان ڌيپراڻي

سندس ناولن ۾ عام ماڻهن
هي مسئلن ۽ سماجي نا انصافين تي
اڇاگرڪو آهي. مشهور ناولن ۾

”صحراڻ جا موتي“

”پيار جو پنجائي“

شامل آهن

(۷) جي ايم سيد

جي ايم سيد به ناول نگاري
۾ اعلى مقام حاصل ڪيو، سندس
لکڻي ۾ سماجي انصاف ۽ قومي فڪر
نمايان آهن.

ع. نتيجو:

سنڌي ناول جي ارتقا (ترقي)
هڪ تاريخي ۽ فڪري عمل آهي،
جھن ۾ ناول نگار سنڌي سماج
ثقافت ۽ انساني مسئلن تي تفصيل
ساز بيان ڪيو، مٿس قلب جي
کاف وٺي جديد دور جي ليکڪن
تائين، سنڌي ناول پنهنجي موضوع،
انڌاف ۽ فڪري نواف سماج ادب
کي نئين راهه ڏني. سنڌي ناول نه
رڳو ماضيءَ ۾ ڪاٺي ڪري ٿو، پر
اهو مستقبل لاءِ فڪر ۽ شعور ۾
بدا ڪري ٿو. اهو سنڌي ادب
جي هڪ اهم هٿ آهي، جنهن
وقت سان گڏ وڌيڪ مضبوط ۽
اثرائي ٿيندي رهي آهي.